

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19.03.2013 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Iwona Iwanek

Protokolant :st. sekretarz sądowy Kamila Rakowska

przy udziale zainteresowanego S. S.

po rozpoznaniu w dniu 19.03.2013 r. w Świdnicy

sprawy **K. T.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o ustalenie obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek odwołania **K. T.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 23.08.2012 r. Nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję strony pozwanej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 23 sierpnia 2012 roku, znak: (...) w ten sposób, że ustala, że wnioskodawczyni K. T. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu począwszy od 1 lutego 2012 roku z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek Usługi (...) w K.,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawczyni K. T. kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII U 1365/12

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni K. T. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 23 sierpnia 2012r. znak (...)stwierdzającej, że K. T. od dnia 01 lutego 2012r. nie podlegała ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek Usługi (...) w K.. Wnioskodawczyni wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie podlegania powyższym ubezpieczeniom i podniosła w uzasadnieniu odwołania, że twierdzenie organu rentowego, że umowa o pracę między stronami została zawarta jedynie w celu obejścia przepisów prawa nie zostało oparte na jakichkolwiek dowodach a domysły organu ubezpieczeniowego nie stanowią

dowodu w sprawie. W szczególności zarzuty, że ubezpieczona zaplanowała w konkretnym czasie zawarcie umowy o pracę i natychmiastowe zajęcie w są sprzeczne z powszechną wiedzą z zakresu medycyny i przeczą zdrowej logice.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o jego oddalenie podnosząc, że całokształt ustalonych okoliczności wskazuje, że strony nie nawiązały skutecznie stosunku pracy stanowiącego tytuł ubezpieczenia społecznego, zawarcie umowy o pracę miało na celu wyłącznie uzyskanie ochrony ubezpieczeniowej. Organ rentowy zaznaczył, że płatnik składek nie przedłożył żadnych dowodów potwierdzających fakt wykonywania pracy przez ubezpieczoną, wynagrodzenie wnioskodawczyni wynosiło 3 200zł podczas gdy pracodawca zatrudniał wszystkich pracowników z wynagrodzeniem minimalnym a wcześniej nie zatrudniał nikogo na stanowisku pracownika administracyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawczyni K. T. ukończyła w roku 2008 studia wyższe na wydziale Filologicznym (...), na kierunku dziennikarstwo i komunikacja społeczna. Po ukończeniu studiów odbyła liczne staże związane z pracą redaktorską i reporterską a także szkolenia związane z technikami interpersonalnymi, komunikacją i współpracą w zespole. Wymieniona posługuje się biegle j. niemieckim i angielskim. Po powzięciu informacji o możliwości zatrudnienia u prowadzącego działalność gospodarczą S. S.K. T. wyraziła chęć zawarcia umowy o pracę na stanowisku pracownika administracyjnego.

W dniu 01 lutego 2012r. strony zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem 3 200zł brutto. Wnioskodawczyni jako specjalista ds. administracyjnych miała wykonywać pracę na terenie całego kraju zgodnie z prowadzonymi przez zainteresowanego inwestycjami. Do obowiązków wnioskodawczyni miały należeć m.in. organizowanie pracy biura, rejestracja korespondencji, organizowanie spotkań właściciela z kontrahentami, wdrażanie nowych kanałów marketingowych i promocyjnych, przygotowywanie ofert i umów w językach angielskim i niemieckim (tłumaczeń). Wnioskodawczyni pracowała codziennie w pełnym wymiarze czasu pracy. Zawierając umowę o pracę wiedziała, że jest w ciąży jednak uznała, że fakt ten nie stanowi przeszkody w podjęciu pracy biurowej i nie informował pracodawcy o swoim stanie.

Wnioskodawczyni była jedynym pracownikiem administracyjnym u płatnika składek, pozostali to robotnicy budowlani.

Od 27 marca 2012r. wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniu lekarskim z tytułu niezdolności do pracy w związku z ciążą. Urodziła dziecko we wrześniu 2012r. i aktualnie przebywa na urlopie wychowawczym. Wnioskodawczyni zamierza wrócić do pracy a zainteresowany S. S. wyraża chęć przyjęcia wnioskodawczyni na dotychczasowych warunkach.

dowód: -akta ZUS

- zeznania wnioskodawczyni K. T. e-protokół,

k.32, protokół skrócony k. 29-30

- zeznania zainteresowanego S. S. e-protokół k.32

Strona pozwana przeprowadziła postępowanie wyjaśniające w sprawie poprawności zgłoszenia wnioskodawczyni do ubezpieczeń społecznych i wezwała zainteresowanego do dostarczenia dokumentacji związanej z zawarciem umowy o pracę, stwierdzającej możliwość wypłaty ustalonego wynagrodzenia oraz wskazanie świadków, którzy potwierdzą zatrudnienie wnioskodawczyni. Zainteresowany dostarczył żądane dokumenty, nie wskazując nazwisk świadków.

Zaskarżoną decyzją z dnia 23.08.2012r. strona pozwana ustaliła, że K. T. jako osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę u płatnika składek Usługi (...) w K., nie podlega ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym od dnia 01 lutego 2012r. W uzasadnieniu decyzji strona pozwana powołując

się na ustalenia postępowania wyjaśniającego stwierdziła, że całokształt ustalonych okoliczności a to: brak wcześniejszego zatrudnienia osoby na stanowisku specjalisty d.s administracyjnych, zatrudnieni pracownicy zawsze mieli wynagrodzenie minimalne, od lutego 2012r. zgłoszono do ubezpieczeń płatnika składek i dwóch pracowników (w tym wnioskodawczynię), płatnik nie przedłożył dowodów potwierdzających fakt wykonywania pracy i kwalifikacji wnioskodawczyni i nie zgłosił się do organu rentowego celem złożenia wyjaśnień. Organ rentowy ocenił nadto, że kwalifikacje posiadane przez wnioskodawczynię nie uprawniają do zajmowania stanowiska pracownika administracyjno-biurowego

dowód: akta ZUS

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd zważył :

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 6 ust.1 pkt. 1 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby które są pracownikami od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

W niniejszej sprawie przedmiotem sporu był charakter umowy o pracę zawartej w dniu 01 lutego 2012r. między wnioskodawczynią K. T. a zainteresowanym S. S..

Zważyć przy tym należy, że w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji strona pozwana wykazywała, że umowa prace została zawarta wyłącznie w celu uzyskania przez wnioskodawczynię ochrony ubezpieczeniowej podczas, gdy w odpowiedzi na odwołanie podnosiła, że umowa o pracę w ogóle nie była realizowana.

Zgodnie z art. 22 § 1 KP przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. O tym, czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy nie decyduje formalne zawarcie umowy lecz faktyczne i rzeczywiste realizowanie na jej podstawie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy.

Bezspornym jest, że w dniu 03 stycznia 2011r. strony zawarły umowę o pracę. Faktyczna wola stron obejmowała podporządkowanie ubezpieczonej pracodawcy, a jej zadania były poddane kontroli. Praca była wykonywana w siedzibie działalności gospodarczej zainteresowanego w godzinach jej otwarcia.

Wskazać w szczególności należy, że podnoszone przez stronę pozwaną okoliczności co do celu umowy, jakim miało być korzystanie ze świadczeń wypłacanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, nie stanowią o obejściu przepisów prawa. Nie stanowi bowiem obejścia prawa dokonanie czynności prawnej w celu osiągnięcia skutków, jakie ustawa wiąże z tą czynnością prawną. Zatem skoro z zawarciem umowy o pracę ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże obowiązek ubezpieczenia emerytalnego – rentowego, chorobowego i wypadkowego, podjęcie zatrudnienia w celu objęcia ubezpieczeniem i ewentualnego korzystania ze świadczeń z tego ubezpieczenia nie może być kwalifikowane jako obejście prawa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2008 r. II UK 334/07 LEX 497717). Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 kwietnia 2005r. (I UK 236/04, OSN 2006/1-2/28) wskazując, że sama chęć uzyskania świadczeń z ubezpieczeń społecznych jako motywacja podjęcia zatrudnienia nie świadczy o zamiarze obejścia prawa. Podobny pogląd został wyrażony w wyroku z dnia 25 stycznia 2005 r. (II UK 141/04). W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, zgodnie z którym stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy.

Argumenty wskazywane przez stronę pozwaną na dowód istniejącego zamiaru stron obejścia przepisów prawa w żadnej mierze o takim fakcie nie stanowią.

Twierdzenia strony pozwanej o braku odpowiednich kwalifikacji wnioskodawczyni nie znajdują jakiegokolwiek uzasadnienia albowiem posiada ona wykształcenie wyższe, umiejętności obsługi komputera oraz znajomość języków obcych, co na stanowisku pracownika biurowego wydaje się być wystarczające. Fakt, że zainteresowany dotychczas nie zatrudnił pracownika na wskazanym w umowie stanowisku nie stanowi o nieważności umowy albowiem utworzenie konkretnego stanowiska i zatrudnienie pracownika celem realizacji zadań przypisanych do tego stanowiska leży w sferze samodzielnej decyzji pracodawcy i organ rentowy nie jest uprawniony do oceny potrzeby zatrudnienia pracownika. W tym zakresie pracodawca ma pełną swobodę działania i nawet nieuzasadnione ekonomicznie zatrudnienie pracownika nie przesądza o ważności umowy o pracę a tylko okoliczności czy była ona faktycznie wykonywana.

Strona pozwana nie wskazała tego rodzaju faktów i dowodów, które by uzasadniały stanowisko, że zatrudnienie nie było przez wnioskodawczynię realizowane.

Odrębną kwestią jest wysokość ustalonego przez strony wynagrodzenia.

Podstawą wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem jest wynagrodzenie, które nie powinno być ustalane ponad granice pracy słusznej, sprawiedliwej i zapewniającej godziwe utrzymanie oraz, żeby rażąco nie przewyższało wkładu pracy, a w konsekwencji, żeby składka nie przekładała się na świadczenie w kwocie nienależnej. Powyższa ocena wymaga uwzględnienia takich okoliczności jak rodzaj, ilość, jakość świadczonej pracy oraz wymagane kwalifikacje. Wygórowana wysokość wynagrodzenia nie przesądza jednak o nieważności całości umowy o pracę a tylko ewentualnie tej części umowy o pracę, w której strony ustaliły tego rodzaju wynagrodzenie.

Nadmierne podwyższenie wynagrodzenia pracownika może być w zakresie prawa ubezpieczeń społecznych ocenione jako dokonane z zamiarem nadużycia prawa do świadczeń (por. wyrok SN z dnia 04.08.2005r. II UK 16/05), przy uwzględnieniu, że podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem stanowi wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy (por. uchwała SN z dnia 27.04.2005r. II UZP 2/05 – uzasadnienie).

W przypadku uzasadnionych wątpliwości co do wysokości umówionego między stronami wynagrodzenia, w oparciu o przepis art. 41 ust. 12 i 13 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych organ rentowy był uprawniony do zakwestionowania informacji przekazanych przez płatnika składek a ujętych w imiennym raporcie miesięcznym i wydania zw tym zakresie decyzji ustalającej podstawę wymiaru składki. Powyższe nie mogło jednak stanowić przedmiotu rozpoznania przez sąd, skoro kwestię sporną stanowiło podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu stosunku pracy, co nie zostało przez stronę pozwaną skutecznie podważone.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznając odwołanie za zasadne, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję. Orzeczenie o kosztach procesu oparto o przepis art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. § 6 i § 12 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).